

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 1850 /DPSG
DATA 11.08.2011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
474 22.08.2011

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 26/2008 privind protejarea patrimoniului cultural imaterial*”, inițiată de 14 parlamentari – Grupul parlamentar ale PD-L, PNL, UDMR, PSD, Minorităților Naționale (Bp. 221/2011).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 26/2008 privind protejarea patrimoniului cultural imaterial*, în sensul separării patrimoniului imaterial (folclorul genuin) de formele actuale de manifestare ale „*culturii populare de consum*”.

Astfel, pentru a evita confundarea „*mărcii tradiționale distincte*” cu orice alt tip de marcă, inițiatorii propun eliminarea din textul actual al legii a tuturor articolelor referitoare la marca tradițională.

Totodată, prin modificările propuse, inițiatorii au în vedere și elaborarea unui regulament cadru care să stabilească organizarea și funcționarea posibilelor comisii consultative de expertiză și omologare, dar și reglementarea prin lege a remunerației membrilor Comisiei naționale pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial.

II. Observații

1. Față de soluția legislativă propusă prin **art. I pct. 1** al inițiativei legislative, menționăm că inițiatorii nu au ținut cont de faptul că sintagma „*componentele genuine*” nu este definită în actuala lege și contravine definițiilor cuprinse în *Convenția pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial*, adoptată la Paris, în anul 2003.

Prin urmare, nu considerăm oportună utilizarea sintagmei propuse fără eventuala definire și delimitare a sa în prealabil, pentru a fi în concordanță cu alte reglementări și pentru a respecta regulile de tehnică legislativă.

2. În ceea ce privește definițiile propuse la **art. I pct. 2**, menționăm următoarele:

- la **lit. a)**, în cadrul definirii patrimoniului cultural imaterial se utilizează referiri la certificarea practicilor specifice domeniului imaterial de către specialiști în domeniile etnologice. Opinăm că utilizarea termenului „*certificare*” poate crea confuzie, întrucât duce la ideea existenței unui act administrativ, ceea ce presupune existența unor criterii, proceduri și norme prin care specialiștii în domeniile etnologice să acorde aceste certificări. Pe de altă parte, considerăm că această prevedere contravine Convenției menționate anterior, acceptată de România prin *Legea nr. 410/2005*, în care se prevede că patrimoniul cultural imaterial are această calitate când este recunoscut ca atare de comunitățile, grupurile și indivizii care creează, păstrează și transmit ca parte a patrimoniului lor cultural;

- la **lit. d)**, potrivit căruia inițiatorii definesc „*zone protejate*”, opinăm că instituirea acestor zone pune mari probleme. În primul rând, protejarea patrimoniului imaterial presupune protejarea elementelor acestuia și nu a zonelor geografice în care se manifestă, care oricum sunt dificil de delimitat din punct de vedere fizic, geografic și etnologic. Pe de altă parte, utilizarea sintagmei „*zone protejate*” este în măsură să creeze confuzie și dificultate în procesul de punere în aplicare, dat fiind faptul că există alte reglementări în vigoare care se referă la această categorie juridică, instituită prin *Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, *Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III-a – zone protejate*, și *Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare*.

3. Referitor la **art. I pct. 6** al inițiativei legislative, prin care inițiatorii propun introducerea unui nou articol care cuprinde obligațiile și responsabilitățile statului român prin „*Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, ca și prin toate celelalte instituții cu atribuții în domeniile patrimoniului imaterial (...)*”, considerăm că unele atribuții necesită reformularea pentru a corespunde realității domeniului. Spre exemplu, în prezent, repertoriul patrimoniului cultural imaterial este departe de a fi complet, iar inventarierea este un proces continuu.

Pe de altă parte, **lit. m)** a noului articol cuprinde referiri la stabilirea, delimitarea și declararea „*zonelor intangibile*” definite conform **art. 2 lit. d)**. Constatăm faptul că inițiatorii nu păstrează o unitate terminologică pe cuprinsul inițiativei legislative, deoarece, potrivit acesteia, la **art. 2 lit. d)** zonele în cauză sunt identificate prin altă sintagmă, respectiv „*zone protejate*”.

4. Referitor la propunerea de abrogare a art. 12 din *Legea nr. 26/2008* prevăzută la **art. I pct. 10**, facem precizarea că textul acestuia se referă la instituirea și gestionarea Registrului național al patrimoniului cultural imaterial, a cărui structură a fost asumată în urma acceptării *Convenției* de la Paris prin *Legea nr. 410/2005*.

Prin urmare, opinăm că abrogarea articolului menționat contravine angajamentelor asumate prin acceptarea *Convenției*.

5. În ceea ce privește soluțiile legislative propuse la **art. I pct. 12**, cu privire la organizarea Comisiei naționale pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial, subliniem faptul că nu este stabilit rolul consultativ al acestui organism.

Totodată, pentru unificarea prevederilor legale care reglementează domeniul culturii și patrimoniului național, mandatul tuturor comisiilor de specialitate care funcționează pe lângă Ministerul Culturii și Patrimoniului Național a fost stabilit la 2 ani, prin efectul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2011 pentru reorganizarea unor instituții aflate în subordinea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, precum și pentru reducerea unor cheltuieli*. Menționăm că același act normativ a reglementat și reducerea nivelului indemnizațiilor primite de membrii comisiilor de specialitate de pe lângă Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, având în vedere actuala situație financiară care reclamă constrângeri de ordin bugetar și, în mod imperios, o reducere a cheltuielilor publice.

6. La **art. I pct. 14** al inițiativei legislative, referitor la modificarea art. 16 alin. (2) din *Legea nr. 26/2008*, se propune ca „membrii Comisiei naționale pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial să beneficieze de indemnizații în conformitate cu legislația în vigoare.

Referitor la acest aspect, precizăm că legislația în vigoare nu prevede acordarea de indemnizații membrilor Comisiei naționale pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial și, în consecință, modificarea propusă conduce la influențe financiare suplimentare, care nu sunt evaluate și prezentate în *Expunerea de motive*.

Inițiatorii propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se astfel dispoziția art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, care prevede că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

În același sens, art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, prevede că „*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor*”.

Totodată, menționăm că, art. 7 alin. (1) din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010*, prevede că:

„(1) În cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:

a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din *Legea nr. 500/2002*, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieți prezentate în strategia fiscal-bugetară”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului